Є. М. Киян,
асистент кафедри міжнародного менеджменту,
ДВНЗ "Київський національний економічний університет"
ORCID ID: 0000-0002-0680-7388

DOI: 10.32702/2306-6806.2020.10.126

ГЛОБАЛЬНА КООРДИНАЦІЯ ТА ОФІЦІЙНА ДОПОМОГА З МЕТОЮ РОЗВИТКУ ЗАДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Y. Kyian,
Assistant of the Department of International Management,
Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

GLOBAL COORDINATION AND OFFICIAL DEVELOPMENT ASSISTANCE TO ACHIEVE
THE SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

Метою статті є оцінка глобальних координованих зусиль щодо скорочення розриву між країнами лідерами та аутсайдерами економічного розвитку через інструмент офіційної допомоги з метою розвитку. Для оцінки взаємозв'язків були відібрані ключові показники економічного, соціального та екологічного розвитку країн та досліджені лінійні кореляційний зв'язки з офіційною допомогою з метою розвитку. Проведені розрахунки продемонстрували значний вплив такого інструменту на ключові елементи розвитку країн. Проте у країн з низьким рівнем доходів залишається ризик відставання від розвинених країн, зважаючи на розрив в освоєнні технологічних інновацій. У статті зазначено, що офіційна допомога з метою розвитку також характеризується нерівномірністю, що ставить перед Україною додаткові виклики взаємовигідної інтеграції до світової спільноти.

The aim of the article is to assess the global coordinated efforts in reducing the gap between the leaders and outsiders of economic development through the instrument of official development assistance. The selected indicators are based on the Sustainable Development Goals. Thus, the article defines an impact on economic, social and environmental aspects. Accordingly, the object of the article is a method for assessing the impact of a formal development assistance instrument in the context of the Sustainable Development Goals on low- and middle-income countries. To assess the relationship, key indicators of economic, social and environmental development of the countries were selected and linear correlations with the official development assistance were investigated. The calculations showed a significant impact of this tool on key elements of development. However, low-income countries have the risk of lagging behind developed countries, given the gap in the development of technological innovation. Poorer countries will continue to be on the periphery of development, and this may nullify the coordination efforts. The article notes that official development assistance is also uneven. In the context of Ukraine, despite difficult political and economic circumstances, it is not the largest recipient of official international development assistance in Europe. This indicates that geopolitical interests continue to dominate the international economic arena. Accordingly, Ukraine should strengthen its representation and voice in international organizations, reduce the gap with developed countries by attracting additional financial resources that will be directed to the country's development. In particular, there is a need to strengthen policies to ensure a balanced economic, social and environmental dimension of a country's sustainable development, while using the wide range of tools provided to countries through coordination programs to support development. It is noted that the institutional architecture of the global world is changing dynamically and Ukraine should take a worthy place in the world order.

Ключові слова: глобальна координація, офіційна допомога з метою розвитку, цілі сталого розвитку, Монтерейський консенсус, стратегії розвитку.

Key words: global coordination, official development assistance, sustainable development goals, Monterey Consensus, development strategies.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Глобалізація світової економіки призвела не тільки до позитивних, але і до негативних наслідків у розвитку окремих країн. У результаті розрив між багатими та бідними країнами постійно збільшується. Такі асиметрії

розвитку у кінцевому результаті можуть також зачепити і розвинуті країни.

Важливим кроком до спроби скорочення розриву економічного розвитку між країнами став "Монтерейський консенсус" під егідою ООН. Згідно з ним, розвинені

Таблиця 1. Перелік індикаторів та джерела інформації

Цілі сталого розвитку	Індикатор	Джерело
ЦСП1	Коефіцієнт бідності - 1,90 дол. США на день (ПКС 2011 р.) (% населення)	Світовий банк https://data.worldbank.org/indicator/SI.POV.DDAY
ЦСП2	Врожайність зернових (т / га)	Продовольча і сільськогосподарська організація ООН https://data.worldbank.org/indicator/AG.YLD.CREL.KG
ЦСП3	Поточні витрати на охорону здоров'я на душу населення (доларів США)	ВООЗ https://data.worldbank.org/indicator/SH.XPD.CHEX.PC.CD
ЦСП4	Чистий коефіцієнт охоплення початковою школою (%)	ЮНЕСКО https://data.worldbank.org/indicator/SE.PRM.NENR
ЦСП5	Індекс гендерного паритету (GPI) навчання в початкових та середніх школах	ЮНЕСКО https://data.worldbank.org/indicator/SE.ENR.PRSC.FM.ZS
ЦСП6	Люди, які користуються принаймні базовими послугами питної води (% населення)	ВООЗ та ЮНІСЕФ https://data.worldbank.org/indicator/SH.H2O.BASW.ZS
ЦСП7	Виробництво електроенергії з відновлюваних джерел, за винятком гідроелектростанцій (кВт-год)	Світовий банк https://data.worldbank.org/indicator/EG.ELC.RNWX.KH
ЦСП8	Безробіття, усього (% від загальної кількості робочої сили)	МОП https://data.worldbank.org/indicator/SL.UEM.TOTL.ZS
ЦСП9	Індекс ефективності логістики: Якість торгівлі та транспортної інфраструктури (1 = низька; 5 = висока)	Світовий банк https://data.worldbank.org/indicator/LP.LPI.INFR.XQ
ЦСП10	Коефіцієнт бідності - 5,50 дол. США на день (ПКС 2011 р.) (% Населення)	Світовий банк https://data.worldbank.org/indicator/SI.POV.UMIC
ЦСП11	Щільність населення (людей на кв. км землі)	Продовольча та сільськогосподарська організація та Світовий банк https://data.worldbank.org/indicator/EN.POP.DNST
ЦСП12	Продуктивність використання води, загальна (ВВП на кубічний метр загального водозабору)	Продовольча та сільськогосподарська організація, а також оцінки ВВП Світового банку та ОЕСР https://data.worldbank.org/indicator/ER.GDP.FWTL.M3.KD
ЦСП13	Викиди CO2 (метричні тонни на душу населення)	Світовий банк https://data.worldbank.org/indicator/EN.ATM.CO2E.PC
ЦСП14	Морські заповідні території (% територіальних вод)	Всесвітній центр моніторингу охорони навколишнього середовища ООН https://data.worldbank.org/indicator/ER.MRN.PTMR.ZS
ЦСП15	Наземні заповідні зони (% від загальної площі суші)	Всесвітній центр моніторингу охорони навколишнього середовища ООН https://data.worldbank.org/indicator/ER.LND.PTLD.ZS
ЦСП16	Прозорість, підзвітність та корупція в державному секторі, рейтинг CPIA (1 = низький; 6 = високий)	Світовий банк https://data.worldbank.org/indicator/IQ.CPA.TRAN.XQ
ЦСП17	Чиста офіційна допомога з метою розвитку, отримана на душу населення (долари США)	Комітет сприяння розвитку Організації економічного співробітництва та розвитку https://data.worldbank.org/indicator/DT.ODA.ODAT.PC.ZS
-	Експорт високих технологій (% від всього експорту)	Організація Об'єднаних Націй https://data.worldbank.org/indicator/TX.VAL.TECH.MF.ZS

Джерело: адаптовано з [12].

країни повинні координувати свої зусилля та сприяти країнам, що розвиваються в досягненні міжнародних цілей в галузі розвитку шляхом надання належної технічної та фінансової допомоги. Але роль координаційних зусиль та їх ефект залишається невизначеним. Тому виникає необхідність дослідити глобальні координовані зусилля скоротити розрив між країнами лідерами та аутсайдерами економічного розвитку і оцінити перспективи інструменту офіційної допомоги з метою розвитку для України.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Нинішні глобалізаційні процеси характеризуються певними суперечностями. Частина з них полягає у збільшенні соціально-економічного розриву між країнами. Зокрема у дослідженнях Д. Лук'яненка та Т. Кальченка зазначається, що такий розрив насамперед зумовлений різницею у генеруванні та освоєнні технологічних інновацій у сучасному інформаційному середовищі. Це вимагає гармонізації національних економічних інтересів, політик і дій, для захисту слабкіших партнерів. Такий сценарій можливий лише за умов гуманізації світогосподарського розвитку [1].

Механізм досягнення такої цілі вірогідний за умов координації економічного розвитку країн. Вона потрібна для спільного ухвалення рішень урядами на підставі компромісів. Міждержавна координація у праці В. Бренсона, Дж. Френкеля та М. Гольдштейна визначена як добровільне прийняття різними країнами зобов'язань і спільних правил у сфері економічних відносин [2].

При цьому, спираючись на теорію колективної дії [3] та теорію ігор [4], американський економіст М. Олсон відмічає, що міжнародну співпрацю стає важче підтримувати через збільшення кількості гравців [5]. Десять згоди стає складніше, зважаючи на різноманітні обставини, в яких різні уряди і економіки знаходяться. Дж. Стігліц також піднімає питання чи всі країни мають докладати рівних зусиль для досягнення результату [6].

У свою чергу, як зазначається у праці К. Аббота і Дункана Снідала, міжнародні організації є важливими суб'єктами міжнародної політики, особливо у критичні періоди, оскільки вони мають повноваження медіації, вирішення суперечок, підтримки миру, застосування санкцій тощо. Вони також допомагають в управлінні різними ключовими сферами починаючи від глобальної

Таблиця 2. Результати лінійного кореляційного зв'язку Пірсона офіційної допомоги розвитку з показниками розвитку країн

Показники	Країни з низьким рівнем доходів		Країни з низьким і середнім рівнем доходів	
	r	p	r	p
Коефіцієнт бідності - 1,90 дол. США на день (ПКС 2011 р.) (% Населення)	-0,86*	0,006	-0,89*	0,01
Врожайність зернових (т / га)	0,81*	0,0001	0,91*	0,0001
Поточні витрати на охорону здоров'я на душу населення (доларів США)	0,96*	0,0001	0,93*	0,0001
Чистий коефіцієнт охоплення початковою школою (%)	0,72	0,28	0,9*	0,0001
Індекс гендерного паритету (GPI) навчання в початкових та середніх школах	0,94*	0,0001	0,93*	0,0001
Люди, які користуються принаймні базовими послугами питної води (% населення)	0,92*	0,0001	0,91*	0,0001
Виробництво електроенергії з відновлюваних джерел, за винятком гідроелектростанцій (кВт-год)	0,51	0,09	0,79*	0,002
Безробіття, усього (% від загальної кількості робочої сили)	-0,076	0,8	-0,44	0,09
Індекс ефективності логістики: Якість торгівлі та транспортної інфраструктури (1 = низька; 5 = висока)	0,2	0,72	0,84*	0,02
Коефіцієнт бідності - 5,50 дол. США на день (ПКС 2011 р.) (% Населення)	-0,59	0,13	-0,86*	0,012
Щільність населення (людей на кв.км землі)	0,92*	0,0001	0,9*	0,0001
Продуктивність використання води, загальна (ВВП на кубічний метр загального водозабору)	0,2	0,7	0,55	0,05
Викиди CO ₂ (метричні тонни на душу населення)	-0,74*	0,004	0,91*	0,0001
Морські заповідні території (% територіальних вод)	-		0,96	0,2
Наземні заповідні зони (% від загальної площі суші)	0,9	0,3	-0,96	0,2
Прозорість, підзвітність та корупція в державному секторі, рейтинг CPIA (1 = низький; 6 = високий)	-0,81*	0,0001	-0,095	0,75
Експорт високих технологій (% від всього експорту)	-		0,76*	0,01
Примітка. * - відмінність достовірна ($p < 0,05$)				

політики в галузі охорони здоров'я і завершуючи монетарною політикою у всьому світі [7].

Згідно з дослідженням Стеріан Марії Габрієли, у основі архітектури багатосторонньої системи глобального управління та координації, що нині вибудовується, історичну значну роль відіграє Організація Об'єднаних націй (ООН) [8]. У свою чергу, важливим кроком до спроби скорочення розриву економічного розвитку між країнами став "Монтерейський консенсус" під егідою ООН. Відповідно до нього, розвинені країни повинні сприяти країнам, що розвиваються в досягненні міжнародних цілей в галузі розвитку шляхом надання належної технічної та фінансової допомоги країнам, що розвиваються. Такий крок вимагає від країн вдосконалення координації, поліпшення інтеграції з національними стратегіями в області розвитку, підвищення передбачуваності і стабільності [9].

МЕТА СТАТТІ

Метою статті є оцінка впливу координованого інструменту офіційної допомоги з метою розвитку на ключові елементи розвитку країн з низьким і середнім рівнем доходів та оцінка перспектив даного інструменту для України. В основі відібраних для аналізу показників лежать Цілі сталого розвитку. Таким чином буде досліджений вплив на економічні, соціальні та екологічні аспекти розвитку країн. Відповідно, об'єктом статті є метод оцінювання впливу інструменту офіційної допомоги з метою розвитку в контексті Цілей сталого розвитку на країни з низьким і середнім рівнем доходів. Предметом статті є умови, чинники та детермінанти розвитку країн.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

На сайті Організації економічного співробітництва та розвитку офіційна допомога з метою розвитку визначається як державна допомога, призначена для сприяння економічному розвитку та добробуту країн, що розвиваються. Список країн-реципієнтів періодично

оновлюється і наразі включає понад 150 країн з доходами на душу населення нижче 12 276 доларів США [10].

У свою чергу прийнята на 70-ій Генеральній Асамблеї ООН 25 вересня 2015 року глобальна система сталого розвитку дає змогу оцінити успішність координації офіційної допомоги з метою розвитку та її вплив на економічні, соціальні та екологічні аспекти розвитку країн [11].

Для кореляційного аналізу було обрано показники, які наведені у таблиці 1. Були відібрані дані з 2004 по 2018 рік для країн низьким рівнем доходів та для узагальненої категорії країн з низьким і середнім рівнем доходів.

Результати лінійного кореляційного зв'язку Пірсона між чистою офіційною допомогою з метою розвитку, отриманої на душу населення, та показниками розвитку країн представлені у таблиці 2.

Згідно з результатами, представленими у таблиці 2, кореляційний аналіз показав таке:

— У країнах з низьким рівнем доходів збільшення офіційної допомоги з метою розвитку продемонструвала високий рівень кореляції з коефіцієнтом бідності ($r = -0,86$, $p < 0,05$), з показником врожайності зернових ($r = 0,81$, $p < 0,05$), поточними витратами на охорону здоров'я на душу населення ($r = 0,96$, $p < 0,05$), з показником доступу до питної води ($r = 0,92$, $p < 0,05$) та прозорістю, підзвітністю та корупцією в державному секторі ($r = -0,81$, $p < 0,05$). Важливим моментом є те, що кореляція офіційної допомоги з метою розвитку з експортом високих технологій у таких країнах не прослідковується.

— Для узагальненої категорії країн з низьким і середнім рівнем доходів збільшення офіційної допомоги з метою розвитку продемонструвала високий рівень кореляції з коефіцієнтом бідності ($r = -0,89$, $p = 0,01$), з показником врожайності зернових ($r = 0,91$, $p = 0,0001$), чистим коефіцієнтом охоплення початковою школою ($r = 0,9$, $p = 0,0001$), індексом гендерного паритету (GPI) навчання в початкових та середніх школах

Таблиця 3. Чисті надходження від офіційної міжнародної допомоги розвитку до країн Європи, млн дол. США

Країна	2010-2017	1970-1979	1980-1989	1990-1999	2000-2009	2010-2017	2015	2016	2017	Населення, млн ос.	Допомога на душу населення, дол.
	Частка (%)	Середньорічні показники					Річні суми				
Туреччина	36.1	640	878	583	535	2 586	2 147	3 613	3 057	80,81	37,8
Україна	14.0	-	-	-	253	1 005	1 444	1 523	1 134	42,22	26,9
Сербія	11.0	-	-	157	1 435	791	313	633	1 655	7,02	235,7
Боснія і Герцеговина	6.5	-	0	696	669	469	355	445	433	3,51	123,5
Косово	6.5	-	-	-	74	463	438	370	384	1,83	209,7
Молдова	5.0	-	-	28	198	359	317	262	236	3,55	66,5
Албанія	3.7	-	3	326	361	264	333	169	155	2,88	53,9
Північна Македонія	2.4	-	-	98	273	170	213	168	148	2,10	70,3
Чорногорія	1.3	-	-	-	40	95	100	86	115	0,62	184,8
Білорусь	0.6	-	-	-	41	44	104	-22	-252	9,51	-26,5
Інші	13	453	434	1 235	1 034	919	1 020	907	1 126	-	-
Всього	100	1 094	1 314	3 123	4 913	7 165	6 786	8 155	8 191	-	-

Джерело: адаптовано з [14].

Рис. 1. Топ-країн реципієнтів допомоги у Європі з 2007 по 2019 рр., млн дол. США

Джерело: адаптовано з [15].

(($r = 0,93$), $p = 0,0001$), з показником доступу до питної води (($r = 0,91$), $p = 0,0001$), виробництвом електроенергії з відновлюваних джерел (($r = 0,79$), $p = 0,002$), індексом ефективності логістики (($r = 0,88$), $p = 0,02$) та експортом високих технологій (($r = 0,76$), $p = 0,01$).

Аналізуючи вищезазначені результати, можна говорити про значний вплив офіційної допомоги з метою розвитку на ключові елементи розвитку країн з низьким і середнім рівнем доходів.

Попри це, відсутність кореляції офіційної допомоги з метою розвитку з експортом високих технологій у країнах з низьким рівнем доходів свідчить про ризик їх подальшого відставання від розвинених країн, зокрема через розрив в освоєнні технологічних інновацій, що може звести координаційні дії країн нанівець. Таким чином, бідні країни будуть продовжувати експортувати ресурси до багатих країн, які потім виготовлятимуть продукцію з цих товарів і продаватимуть у бідніші країни. Оскільки вартість виготовленої продукції завжди вища, ніж у сировини, бідніші країни ніколи не зароблятимуть достатньо коштів від експорту, щоб покривати свій імпорт і продовжуватимуть перебувати на периферії розвитку [13].

У контексті ж України, слід зазначити, що незважаючи на складні політичні та економічні обставини, в яких

опинилася країна, вона не є найбільшим реципієнтом офіційної міжнародної допомоги розвитку у Європі. Дані, наведені у таблиці 3 та рисунку 1, підтверджують й факт того, що розподіл такої допомоги є нерівномірним.

Аналіз вищезазначених даних показує, що незважаючи на те, що Україна входить у трійку реципієнтів допомоги розвитку до країн Європи, розмір цієї допомоги на душу населення складає всього 26,9 доларів США, що є одним з найнижчих значень серед країн Європи, які отримують таку допомогу.

Це може свідчити про те, геополітичні інтереси продовжують домінувати на міжнародній економічній арені.

Відповідно, Україна має посилювати своє представництво і голос у міжнародних організаціях, скорочувати відставання від розвинених країн за допомогою залучення додаткових фінансових ресурсів, які направлятимуться на розвиток країни.

ВИСНОВКИ

Координаційні зусилля розвинутих країн щодо офіційної допомоги з метою розвитку продемонстрували значний вплив на різноманітні аспекти розвитку країн з низьким і середнім рівнем доходів. Зокрема, аналіз лінійних кореляційних зв'язків між чистою офіційною допомогою з метою розвитку, отриманої на

душу населення, та показниками розвитку країн встановив зв'язок такого інструменту з покращенням ситуації щодо бідності, врожайності, витратами на охорону здоров'я, прозорістю, підзвітністю та корупцією в державному секторі та іншими показниками. Проте відсутність кореляції офіційної допомоги з метою розвитку з експортом високих технологій саме у країнах з низьким рівнем доходів означає, що бідніші країни продовжуватимуть перебувати на периферії розвитку і це може звести координаційні дії країн нанівець.

Окрім того, на основі наведених даних, можна стверджувати, що офіційна допомога з метою розвитку також характеризується нерівномірністю. Зокрема розмір цієї допомоги на душу населення для України є одним з найнижчих серед країн Європи. Це свідчить про те, що геополітичні інтереси продовжують домінувати на міжнародній економічній арені.

Тому у аспекті євроінтеграційних прагнень України важливим є реальна імплементація ключових індикаторів Цілей сталого розвитку у стратегію розвитку країни, що дозволить простіше і взаємовигідно інтегруватися не тільки до Європейської, але і до світової спільноти.

Відповідно, в українського уряду виникає необхідність переглянути та посилити свою політику щодо забезпечення досягнення Цілей сталого розвитку задля досягнення збалансованого економічного, соціального та екологічного вимірів сталого розвитку країни, використовуючи широкий спектр інструментів, зокрема тих, які надаються країнам в рамках координаційних програм підтримки розвитку.

Водночас інституційна архітектура глобального світу динамічно змінюється і Україна має займати гідне місце у світовому порядку.

Література:

1. Лук'яненко Д.Г., Кальченко Т.В. Стратегії глобального управління // Міжнародна економічна політика. — 2008. — № 1—2. — С. 5—43.
2. William H. Branson, Jacob A. Frenkel, and Morris Goldstein. International Policy Coordination and Exchange Rate Fluctuations // The Coordination of Macroeconomic Policies, Peter B. Kenen // University of Chicago Press. — 1990.
3. Olson, Mancur. The Logic of Collective Action: Public Goods and the Theory of Groups / Cambridge, MA: Harvard University Press. — 1965.
4. Axelrod, Robert and Robert O. Keohane. Achieving Cooperation under Anarchy: Strategies and Institutions / World Politics. — 1984. — № 38 (1). — С. 226—254.
5. Keohane, Robert O. and Elinor Ostrom. Eds. Local Commons and Global Interdependence. Heterogeneity and Cooperation in Two Domains / London: SAGE. — 1995.
6. Joseph E. Stiglitz. The Imperative for Improved Global Economic Coordination, Growing Out of Crisis // Development Outreach, World Bank Institute — 2009.
7. Kenneth W. Abbott and Duncan Snidal. Why States Act through Formal International Organizations // The Journal of Conflict Resolution. — 1998. — Т. 42, № 1. — С. 3—32.
8. Sterian Maria Gabriela. The Role of International Organizations in the Global Economic Governance — an Assessment // Romanian Economic Business Review, Romanian-American University. — 2013. — Т. 8 (4.1). — С. 308—316.
9. Монтерейський консенсус. Міжнародна конференція з фінансування розвитку // Організація Об'єднаних Націй 18—22 березня 2002 року. Офіційний сайт. URL: https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/monterrey.shtml (дата звернення 05.10.2020).
10. Official development assistance. OECD-ilibrary. Офіційний сайт. URL: https://www.oecd-ilibrary.org/development/official-development-assistance-oda/indicator-group/english_5136f9ba-en (дата звернення 05.10.2020).

11. Порядок денний сталого розвитку до 2030 року. Резолюція Генеральної Асамблеї ООН 25 вересня 2015 року. Офіційний сайт. URL: <http://sdg.org.ua/ua/resources-2/344-2030-2015> (дата звернення 05.10.2020).

12. Sachs J., Schmidt-Traub G., Kroll C., Lafortune G., Fuller G., Woelm F. The Sustainable Development Goals and COVID-19. Sustainable Development Report 2020 // Cambridge: Cambridge University Press. — 2020.

13. Prebisch, Raul. Towards a global strategy of Development // New York: UN. — 1968.

14. Financing for sustainable development // Організація економічного співробітництва та розвитку. Офіційний сайт. URL: <http://www.oecd.org/dac/financing-sustainable-development/> (дата звернення 05.10.2020).

15. Recipients data from 2007 to 2020 // Європейська комісія. Офіційний сайт. URL: https://euaideexplorer.ec.europa.eu/content/explore/recipients_en (дата звернення 05.10.2020).

References:

1. Lukyanenko, D.H. and Kalchenko, T.V. (2008), "Global governance strategies", *Mizhnarodna ekonomichna polityka*, vol 1—2, pp. 5—43.
2. Branson, W. H. Frenkel, J. A. and Goldstein, M. (1990), *International Policy Coordination and Exchange Rate Fluctuations, Coordination of Macroeconomic Policies*, University of Chicago Press. Chicago.
3. Olson, M. (1965), *The Logic of Collective Action: Public Goods and the Theory of Groups*, Cambridge, MA, Harvard University Press.
4. Axelrod, R. and Keohane, R. O. (1984), "Achieving Cooperation under Anarchy: Strategies and Institutions", *World Politics*, vol. 38 (1), pp. 226—254.
5. Keohane, R. and Ostrom, E. (1995), *Local Commons and Global Interdependence. Heterogeneity and Cooperation in Two Domains*, London: SAGE, GB.
6. Stiglitz, J. E. (2009), "The Imperative for Improved Global Economic Coordination, Growing Out of Crisis", *Development Outreach*, World Bank Institute, Washington, USA.
7. Kenneth W. Abbott and Snidal, D. (1998), "Why States Act through Formal International Organizations", *The Journal of Conflict Resolution*, vol. 42 (1), pp. 3—32.
8. Sterian, M. G. (2013), "The Role of International Organizations in the Global Economic Governance — an Assessment", *Romanian Economic Business Review*, Romanian-American University, vol. 8 (4.1), pp. 308—316.
9. United Nations (2002), "Monterey Consensus. United Nations International Conference on Financing for Development", March 18—22, available at: https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/monterrey.shtml (Accessed 05 Oct. 2020).
10. OECD-ilibrary (2020), "Official development assistance", available at: https://www.oecd-ilibrary.org/development/official-development-assistance-oda/indicator-group/english_5136f9ba-en (Accessed 05 Oct. 2020).
11. UN General Assembly (2015), "Sustainable development agenda until 2030", UN General Assembly resolution of September 25, available at: <http://sdg.org.ua/ua/resources-2/344-2030-2015> (Accessed 05 Oct. 2020).
12. Sachs, J. Schmidt-Traub, G. Kroll, C. Lafortune, G. Fuller, G. and Woelm, F. (2020), *The Sustainable Development Goals and COVID-19. Sustainable Development Report*, Cambridge University Press. UK.
13. Prebisch, R. (1968), *Towards a global strategy of Development*, New York: UN publications.
14. OECD (2020), "Financing for sustainable development", available at: <http://www.oecd.org/dac/financing-sustainable-development/> (Accessed 05 Oct. 2020).
15. European Commission (2020), "Recipients data from 2007 to 2020", available at: https://euaideexplorer.ec.europa.eu/content/explore/recipients_en (Accessed 05 Oct. 2020).

Стаття надійшла до редакції 14.10.2020 р.